

»Det eneste jeg tror er, at han ikke bruger kondom. Men vi snakker aldrig om det. Han giver mig ti Lexotaner, som koster 15 kroner per styk - det er 150 kroner. Så får jeg tyve F2ere, som koster 50 kroner stykket. Det er 1.150 kroner for at ligge dér, men du er også bevidstløs. Jeg aner jo ikke, hvad han laver.«

Det ringer på døren.

Vi kigger på hinanden. Hun åbner.

Den gamle mand med de nekrofile lyster træder ind. Han ligner en hvilken som helst bedstefar med tilbagestrøget gråt hår. Af alle mennesker tager han pænt og høfligt skoene af, inden han går ind i stuen. Han får øje på mig, går hen og giver hånd og præsenterer sig med navn. Han står og nikker lidt utilpas.

Linda indleder med lidt småsnak. Han nikker fortsat.

Nå, men det kan være, jeg skulle smutte nu! Klokken er tre.

Udenfor på Tagensvej bliver jeg stående og kommer i tanke om, at den gamle mand ikke ved spor om, at Linda før jul fik konstateret HIV.

Tre timer senere ringer jeg til hende. Hun skulle have været i Skelbækgade klokken fem, hvor fotografen var klar.

»Nej, der når jeg ikke ned. Jeg er først ved at komme til mig selv nu. Jeg skal også ud til Albertslund klokken syv,« siger Linda.

Det var så den dag for Linda, kæresten og Carsten. I morgen begynder en ny - og for adskillige andre narkomaner vil den ligne deres.

bjst@berlingske.dk

Navnene i artiklen er opdigtede. De medvirkendes identitet er redaktionen bekendt.